

Lieve gemeente

Het onderwerp van vandaag is: “Kan ik in het christelijk geloof mijzelf zijn?”

Ieder mens kijkt op een bepaalde manier naar zichzelf. Je krijgt een manier van **denken** mee in je opvoeding. Allerlei gevoelens over jezelf, over een ander krijg je mee aan de eettafel van je ouderlijk gezin. **Conflicten** en **discussies** vormen groeven in je ziel als karrensporen door een maagdelijk terrein. Je komt in aanraking met allerlei **gedachten** en **filosofieën**. Je wordt beoordeeld aan de hand van betrouwbaarheid, wilskracht, onafhankelijkheid en eenheid (eenvormigheid). Bijv. rond de verkiezingen krijgen de lijsttrekkers cijfers voor deze dimensies in hun natuur. Bij kiescompas krijgt Balkenende een 6,9 voor betrouwbaarheid, Bos een 5,8 en iemand als Rouvoet een 7,4. Nu zul je goed kunnen slapen als je favoriet op een bepaald punt slecht scoort, maar je kunt slapeloze nachten hebben van je eigen zelfbeeld.

Een aantal jaren geleden hoorde je vaak bij een afscheid iemand zeggen: “**Nou wees jezelf hoor.**” Natuurlijk, zo was het antwoord, maar wat is dat nu eigenlijk? **Wie ben ik? En: Hoe kijken anderen naar mij?** Wij zitten hier in een gereformeerde kerk. Nederlands en Christelijk gereformeerd. Er is wel gesteld dat het gereformeerde of Calvinistische geloof een pessimistische mensvisie produceerde. Een grauwsluijer van zondigheid over het hele bestaan legde, waardoor gevoelens van machteloosheid en vreugdeloosheid pregnant zijn. Een laag zelfbeeld en ik zwakte teweeg bracht, omdat mensen wantrouwend en negatief komen te staan tegenover eigen kwaliteiten en mogelijkheden.

Iemand als Maarten t’ Hart stelt dat het Calvinisme voor zwaarmoedig aangelegde mensen rampzalig is. En Aleid Schilder, een nicht van de bekende professor Klaas Schilder, is van mening dat in de gereformeerde mensbeschouwing elementen besloten liggen, die psychische vergroeiing en depressies kunnen veroorzaken.

Kan je in het Christelijk geloof **jezelf zijn**? En zo ja, wat houdt dat jezelf zijn in?

Met deze vragen gaan we naar Romeinen 8, het hart van deze brief van de apostel Paulus aan de Christenen in Rome. Dat eerste gedeelte in dit hoofdstuk is best **ingewikkeld**, omdat Paulus hier **oud materiaal** uit hoofdstuk 7 gebruikt voor een nieuw ontwerp, n.l. **de geestelijke mens**.

Deze werkwijze is trouwens die van God. God gebruikt oud materiaal om iets nieuws te maken. Als Jezus terugkomt, komt er niet een totaal nieuwe, andere wereld, maar een **vernieuwde wereld** en een **vernieuwde aarde**, opgebouwd uit de **gereinigde huidige wereld**. Als God een mens bekeert, komt er niet een ander persoon te voorschijn. Hij reinigt door zijn Geest de gedachten, gevoelens en wil van deze persoon tot een vernieuwd persoon. De bedoeling van ons **zijn** als gemeente in Alexanderpolder is in deze wereld. We zullen smaakmakend zout zijn, wat de structuren van de samenleving doortrekt. We willen niet een totaal andere samenleving, maar een warme zorgzame, geestelijke samenleving.

Terug naar onze vragen over de geestelijke mens. Wat is nu het **oude materiaal** van hoofdstuk 7? Dat is een handvol gedachten van de eerste mens die faalt, die de eindjes niet aan elkaar krijgt.

1. Hij wil het goede doen
2. Dit lukt niet

3. En hij voelt zich schuldig. (volgende keer beter)

- Dit betreft Paulus op zijn relatie met God 3 x schuldig.
- In relatie naar je man/vrouw/kinderen 3 x schuldig.
- In relatie naar mensen in je omgeving 3 x schuldig.
- In relatie naar jezelf 3 x schuldig.

Als ik nu zou vragen wie herkent dit? Dan zullen we allemaal zeggen **dat herken ik!** Ook buiten de kerk! Waarom voelen mensen zich snel aangevallen? Waarom trekken mensen zich terug in hun veilige kring? We voelen allemaal **nattigheid**. Het kan **beter** met mijzelf, in relatie met geliefden, met de **sport**, op **school**. En soms gaat het helemaal niet. Niets lijkt te lukken.

In hoofdstuk 7 vers 24 roept Paulus het uit: Ik ellendig mens. Wat ben ik ongelukkig! Hij ziet er zelfs een **regel**, een **regelmaat** in. Het gebeurt dus niet één keer, of af en toe. Het gebeurt maar zo weer, het lijkt een vicieuze cirkel. Dit is het **oude** materiaal. Het uitgeleefde huis, de lege batterij.

Met dit materiaal bouwt Paulus in hoofdstuk 8 zijn beeldvoorstelling van de geestelijke mens. En dat begint hij met: Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen die in Christus Jezus zijn. Geen veroordeling is geen morele veroordeling, geen vernietigend zelfoordeel. Deze tekst is ook wel eens uitgelegd met het oog op het **eindgericht**, maar daar wijst de context niet op. Het woord hier heeft meer te maken met een **moreel oordeel aan de hand van een innerlijke of uiterlijke standaard**.

Deze tekst heeft een **geweldige** draagwijdte, het tekent ons de uitwerking van Gods genade. Hij zegt: In een wereld waarin we beoordeeld worden naar onze mogelijkheden en onze goede en slechte kanten, onze schoonheden en minpunten, is er een **enclave** waar we mogen **komen zoals we zijn**. Bij alle veroordelingen naar uiterlijke of innerlijke maatstaven in een geestelijk, moreel of esthetisch opzicht is er een vrije ruimte, een oase zonder veroordeling. En die ruimte is in Jezus Christus.

Het woordje in heeft in dit hoofdstuk een aparte functie:

1. In Jezus Christus vers 1
2. In het vlees vers 9
3. In de Geest vers 9

Het heeft de functie van aangeven ergens helemaal in te zitten. Dat zeggen we b.v. met:

- Ik zat helemaal in de wedstrijd – elke bal ging goed
- Ik zat helemaal in de lesstof – elke vraag had ik goed

En hoe kom je daar in?

Daarvoor geeft Paulus een aantal **aanwijzingen** door die elkaar opvolgen. Dat wordt in de tekst aangegeven met “want” vers 3, 5 en 6.

En het begint met Jezus Christus. God heeft zijn eigen Zoon gezonden in een menselijk lichaam. Vers 3 zegt: “Aan dat der zonde gelijk”. De NBV vertaalt: “God zond zijn eigen zoon als mens in dit zondig bestaan”. Een parafrase zegt: “God **stak zijn nek uit** door zijn eigen zoon te zenden, toen ruim 2000 jaar geleden.....”.

En wel om de zonde, om die macht, die ons voorbij het doel doet schieten; waardoor het maar niet lukt; waardoor ik me ongelukkig voel: Ik ellendig mens, om die macht te vernietigen, te smoren. En dan volgt er in vers 4 een hele bijzondere zin: Jezus Christus heeft de zonde veroordeeld in het vlees, het menselijk lichaam dat Hij was, toen! Het lichaam dat afgebeeld werd, kapot gemaakt door mensen, omhoog gehesen aan een kruis. Dat lieve lichaam wat onze Here Jezus was, opdat, zegt Paulus, de eis van de wet vervuld zou worden **in ons**. Kijk dat begrijp ik niet goed: In ons. Hoe kan nu dat wat gebeurde **in en aan en met Jezus Christus** van betekenis zijn in ons?

Nu, dat begrijp ik als ik daartussen een verbindingspersoon zie, de Heilige Geest.

Even het totaalplaatje:

- God houdt van ons, maar Hij is ook een Heilige God
- Om het probleem van de zonde te overwinnen kwam Jezus Christus. Hij voldeed geheel aan Gods standaard.
- Hij zette daarmee de toon, ontwikkelde een nieuwe manier van leven met God.
- Deze verdiensten van Jezus Christus wordt opgedragen op een zondig mens, ingepland in u, jou en mij door de Heilige Geest.

Die Geest inspireert en doet ons bijzondere dingen ervaren en begrijpen, met en van Jezus Christus. Ik las op internet over een aanstormend wiskundig talent Robbert Dijkgraaf, die een tijdje verbleef aan de universiteit van Princeton in Amerika. Hij is dan 28 jaar oud. Hij schrijft: Op de kloosterachtige campus van Princeton, waar de **geest van Einstein** nog rondwaart, maakte ik voor het eerst contact met de energie die ik als 16-jarige voelde. Ik besepte weer hoe opwindend onderzoek kan zijn.

Nu snap ik niets van zulk een opwindend onderzoek, daarvoor ben ik teveel een alfa mens. Ik houd ook niet voor niets van alfa cursussen, maar dat verhaal over de geest van Einstein vond ik wel aardig. **De Geest van Jezus heet de Heilige Geest**. Hij werkt de verdiensten van Jezus Christus in ons uit. Dat doet Hij in ons en met ons, vers 4; die niet naar het vlees **wandelen**, maar naar de Geest. Wandelen is: ons leven leiden, beslissingen nemen, keuzes maken.

We kunnen dat op twee manieren doen; er zijn twee basishoudingen, je kunt ook zeggen levensfilosofieën, n.l. naar het vlees en naar de Geest.

In Galaten 5 worden ons de resultaten van beide houdingen getekend: vers 19-21 naar het vlees en vers 22 naar de Geest. Welk resultaat is aantrekkelijk?

Paulus zegt dan: Kijk niet naar het eindresultaat. Wie een Olympische prestatie neerzet, heeft jaren getraind. Een gelukkig gezin vraagt jaren van investering in je huwelijk en in je kinderen. Kijk naar je basishouding nu: vers 5. Want zij, die naar het vlees zijn, hebben de gezindheid van het vlees en zij die naar de Geest zijn, hebben de gezindheid van de Geest.

Het woord gezindheid kennen we niet zo. Ik het Grieks staat: Pnronema: dat betekent:

1. Gedachten, het bedenken, overwegingen
2. Inzichten, strevingen
3. Iemands partij kiezen, iemands voordeel zoeken.

Dus heel de weg van denken tot daad. Je kunt het de **bedrijfsfilosofie** noemen. **De gezindheid van de Geest**. Oké, nu brengen we al het gehoorde bij elkaar aan de hand van een advies in vers 13. Waar staat dat we de werkingen van het lichaam door de Geest zullen doden. De NBV vertaalt: De zondige wil doden door het vlees. Als de Geest van Jezus niet in

ons werkt, wordt ons ik geleid door deze zondige wil of begeerten. Dat zijn van die drammerige mannetjes in ons die zeggen: Ik wil eten, ook als je lichaam zegt, ik heb geen honger. Ik wil winnen. Ik ben boos. Als we achter de computer zitten willen we geen verkeerde site bezoeken, maar we tikken die naam in <enter>; onze zondige wil of begeerten zijn van die **pesterige vrouwtje** die als ze voor de spiegel staan zeggen: Je ziet er niet mooi uit, je benen zijn te dik. Of van die trotse pauwtjes, die zeggen: Mijn auto is groter dan die van de buurman. Ik doe het beter dan mijn collega. Maar even later zie je dat je heel wat werkachterstand hebt en hoor je dat je buurman een prachtig zeiljacht heeft gekocht, en je komt in de vicieuze cirkel van de zonde terecht. Ik ellendig mens.

Wie zal mij verlossen, bevrijden? Jezus Christus !

Vul je gedachten met Hem, wees in Jezus door de Geest. Zoek contact met Hem die voldeed aan de hoogste normen. Geloof dat de Geest van Jezus zijn verdiensten in ons legt. **Koester de bijbel** en lees hem. Laat Gods vrede in je dalen en stap uit de vicieuze cirkel van:

- Het goede willen doen
- Zien dat dit niet lukt
- En je schuldig voelen

God zegt:

- Kom zoals je bent
- Wandel naar de Geest

Hoe? Door de gedachten van de Geest van Jezus tot de jouwe te maken. Waarom? Omdat de gezindheid, de bedrijfsfilosofie van de Geest is: leven in Vrede. Hoe dat kan? Het vlees is vijandschap tegen God. Die drammerige mannetjes en pesterige vrouwtjes en trotse pauwtjes in ons kunnen God niet behagen. Zij doen God geen plezier.

Het evangelie is: Mijn identiteit ligt in Hem die stierf, ook voor mij. **Ik werd gered uit genade.** Ik mag zijn wie ik ben door Gods liefde en zijn aanvaarding in Jezus Christus.

We komen terug bij de beginvraag: Kan ik in het Christelijk geloof mijzelf zijn? Ja, Door het geloof doorbreek ik de vicieuze cirkel van de zonde; door Jezus Christus mag ik zijn die ik ben.

Leven in vrede met God, de ander en mijzelf.
Amen.